

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Landes Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Németh Zsolt Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 21. napján kelt 26.G.41.723/2010/8. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az eredetileg 3.000.000,- Ft törzstőkével rendelkező alperesi társaságban a felperes 2009. március 31-én szerzett 1.500.000,- Ft névértékű üzletrészt. Az alperes a 2009. szeptember 28. napján megtartott taggyűlésen határozott a törzstőke 3.000.000,- Ft-ról 6.000.000,- Ft-ra történő felemeléséről, és a törzstőke emelés során az elsőbbségi jog gyakorlására a társaság másik tagját, K.K-t jelölte ki. A Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság a törzstőke emeléssel kapcsolatos változásokat – így K.K. minősített többségű befolyást biztosító szavazati jogát is – a cégjegyzékbe bejegyezte. A

felperes a 2009. szeptember 28. napján meghozott taggyűlési határozatok megtámadására nyitva álló jogvesztő határidőt elmulasztotta.

Az alperes ügyvezetője 2010. június 3-án 2010. június 21. napjára 10. órára taggyűlést hívott össze az alábbi napirenddel:

1. Levezető elnök, jegyzőkönyv-hitelesítő megválasztása 2. A 2009. évi beszámoló megvitatása, elfogadása 3. Döntés a törzstőke emeléséről 4. Döntés a törzstőke emelés módjáról 5. Elsőbbségi jog gyakorlására vonatkozó nyilatkozatok 6. A társaság módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésének elfogadása.

A Budai Központi Kerületi Bíróság K.K. ellen jelentős kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt indult büntető ügyben K.K. gyanúsítottak az alperesi gazdasági társaság tulajdonában álló, a törzstőke 75 %-os arányában fennálló üzletrészen belül a törzstőke 25 %-a arányában fennálló üzletrésze vonatkozásában a felperes mint magánfél polgári jogi igénye biztosítására 50.000.000,- Ft erejéig zár alá vételt rendelt el, és annak foganatosítása céljából a végzését megküldeni rendelte a végrehajtónak. A BKKB másodfokon 2010. július 7. napján jogerőre emelkedett végzése alapján az alperes cégjegyzékébe K.K. tag vagyoni részesedése lefoglalása 2010. július 14. napi időponttal 2010. július 23. napján került bejegyzésre.

A felperes 2010. június 16. napján törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az alperessel szemben a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság előtt, bejelentve, hogy részére csak 2010. június 14-én küldte meg az alperes a mérlegadatokat (hiányosan), és kérte az alperes gazdálkodási mutatói mögött lévő számszaki adatok helyességének ellenőrzésére könyvszakértői vizsgálat elrendelését.

A 2010. június 21. napjára összehívott taggyűlésen K.K. személyesen jelen volt, a felperes meghatalmazott útján képviseltette magát. A jegyzőkönyv rögzítette, hogy a felperest megillető szavazatszám 15 (aránya 25 %), míg K.K. tagot megillető szavazatszám 45 (aránya 75 %). Az első, meghívóban szereplő napirendi pont tárgyában hozott 1/2010.06.21. számú határozatot a jegyzőkönyv hitelesítő tag és a levezető elnök megválasztásáról a tagok egyhangú döntéssel hozták meg. Az ezt követő 2-5/2010.06.21. számú határozatokat a taggyűlés K.K. 45 igen szavazatával, a felperes 15 nem szavazata ellenében hozta meg, melyekkel elfogadta az éves beszámolót, döntött arról, hogy a társaság törzstőkéjét 6.000.000,- Ft-ról 36.000.000,- Ft-ra felemeli, amely 14.860.000,- Ft nem pénzbeli, és 15.140.000,- Ft pénzbeli hozzájárulás szolgáltatásával történik. A tagok közül K.K. törzsbetéte arányában élt elsőbbségi jogával, melynek keretében 14.860.000,- Ft nem pénzbeli betét szolgáltatását vállalta akként, hogy a társasággal szemben fennálló elismert követelését bocsátja a társaság rendelkezésére, továbbá 7.640.000,- Ft összegben pénzbeli vagyoni hozzájárulást szolgáltat. A felperes 15 napon belül nyilatkozhatott arról, hogy élni kíván-e elsőbbségi jogával.

A felperes a 2010. július 16. napján benyújtott keresetében kérte az alperes 2010. június 21. napján megtartott taggyűlésén hozott valamennyi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását. Egyrészt arra

hivatkozott, hogy az alperes taggyűlését az ügyvezető szándékosan olyan időpontra hívta össze, amelyről tudta, hogy azon a felperes személyesen nem tud megjelenni tekintettel arra, hogy ugyanezen tagok tulajdonában áll egy betéti társaság is, és annak a tagi gyűlését is ugyanannak a napnak, ugyanazon órájára hívta össze az üzletvezető, más helyszínre, másrészt a mérleg elfogadásához szükséges iratokat hiányosan és későn kapta kézhez. Az annak elfogadására vonatkozó döntéshez pedig szükséges lett volna megelőzően a felperes által indítványozott könyvvizsgálói ellenőrzés. Álláspontja szerint a tagok szavazati aránya sem a jegyzőkönyvben rögzített 25-75 %-os mértékű, mivel a törzstőkének 3.000.000,- Ft-ról 6.000.000,- Ft-ra történő megemeléséről és ezzel K.K. szavazati arányának növeléséről 2009. szeptember 28. napján hozott határozatok jogszabálysértőek, éppen ez képezi a büntetőeljárás tárgyát. A zár alá vételre figyelemmel sem illette meg a másik tagot a jegyzőkönyvben rögzített mértékű szavazat. A 2009. szeptember 28. napját megelőző 50-50 %-os szavazati és üzletrészarányok figyelembevételével a határozatok nem lettek volna meghozhatók, mivel azokat a felperes ellenezte. A határozatok ezért a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 152-154. §-aiba ütköznek.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a 2009. szeptember 28. napján megtartott taggyűlésen hozott határozatok alapján a változásokat a cégbíróság bejegyezte a cégjegyzékbe, az annak megfelelő szavazati arányokat kellett figyelembe venni a 2010. június 21-i taggyűlésen hozott határozatok esetén. Valamennyi határozat teljesítette ennek megfelelően a Gt. által megkívánt szavazattöbbséget és hivatkozott arra is, hogy a taggyűlés levezető elnökét és jegyzőkönyv hitelesítő tagját megválasztó 1. sorszámú határozathoz a felperes a szavazatával hozzájárult, ezért e tekintetben a Gt. 45. § (4) bekezdése alapján nem illeti meg perindítási jog. Álláspontja szerint továbbá a Gt. 49. § (3) bekezdésében szabályozott tagi jogosítvány, a beszámoló könyvvizsgáló általi megvizsgálására vonatkozó indítvány elvetésének jogkövetkezménye törvényességi felülvizsgálati eljárás kezdeményezésének lehetősége, azonban az nem ad alapot a társasági határozat jogsértő voltának megállapítására, bíróság előtti megtámadásra, illetve a határozat hatályon kívül helyezésére. Végül előadta, hogy a zár alá vételnek sincs kihatása a tagok üzletrészarányára, mivel az kizárólag a rendelkezési jogot, a tag elidegenítési jogát korlátozza, nem pedig a szavazati jogot mint az üzletrészhez kapcsolódó tagsági jog gyakorlását. Utalt arra is, hogy a taggyűlést még a zár alá vételt elrendelő végzés jogerőre emelkedését megelőzően tartotta az alperes.

Az elsőfokú bíróság a 2011. április 21. napján kelt 26.G.41.723/2010/8. számú ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 31.250,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia a felek eltérő jogi álláspontjára figyelemmel, hogy a 2009. szeptember 28. napján megtartott taggyűlésen elhatározott változások, az ekkor

eldöntött törzstőke emelés alapján megváltozott üzletrészarányok folytán miként alakult a tagok által leadható szavazatok száma a perbeli taggyűlésen. Ennek során a Gt. 45. § (5) és 46. § (2) bekezdéséből kiindulva megállapította, hogy a 2009. szeptember 28. napján elhatározott, a Gt.-ben szabályozott jogvesztő perindítási határidőn belül nem támadott és végrehajtásában fel nem függesztett taggyűlési határozatok irányadóak és betartandóak voltak a perbeli taggyűlés idején. Ennek megfelelően az üzletrészek mértékét és a szavazati arányokat a taggyűlési jegyzőkönyv megfelelően tartalmazta.

Nem eredményezheti ettől eltérő következtetés levonását a jogerősen elrendelt zár alá vétel sem. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 159. § (1)-(3) bekezdésében szabályozott zár alá vétel eredményeként K.K. tag a zár alá vétellel érintett 25 %-os üzletrésze feletti rendelkezési joga került felfüggesztésre, azonban a Be. 160. § (6) bekezdését analóg alkalmazva a Ctv. 26. § (1) bekezdés j) pontjára, a konstutív hatályú bejegyzésre, valamint az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 202. §-a szerint alkalmazandó 101. § (1)-(2) bekezdéseire is figyelemmel az állapítható meg, hogy a zár alá vétel eredményeként kizárólag a nyilvántartásba vételt követően köteles a rendelkezési joga átmeneti jellegű korlátozását túrni a kötelezett. Ez a helyzet a 2010. július 14. napján eszközölt foglalással és július 23-i cégjegyzékbe történő bejegyzéssel állt elő, az ezt megelőző időszakra, így a perbeli taggyűlés idejére ez a korlátozás visszamenőleges hatály hiányában nincs kihatással. Helytállóan hivatkozott továbbá az alperes arra is, hogy a zár alá vétellel csak az elidegenítésre vonatkozó jog került korlátozásra, az egyéb tagsági jogosítvány, így a szavazati jog nem (BH2000/311.).

Ezt követően megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli taggyűlésen meghozott határozatok során teljesült a jogszabály által megkívánt szavazattöbbség, egyik határozat sem ütközött a felperes által felhívott Gt. 152-154. § rendelkezéseibe. A felperes pontosan nem fejtette ki, hogy álláspontja szerint melyik határozat milyen jogszabályhely alapján minősült volna egyhangú határozatot igénylő kérdésnek. Az 1997. évi CXLIV. törvény, a korábbi társasági törvény és a jelenleg hatályos Gt. rendelkezéseinek egybevetésével az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a Gt. 153. §-a alá csak azok a rendelkezések esnek, amelyek szerint a társasági szerződés egyes üzletrészeket (tagokat) a többiekétől eltérő tagsági jogokkal ruház fel. A Gt. 121. § (1) bekezdése szerint azonos mértékű üzletrészhez azonos tagsági jogok fűződnek, a társasági szerződés azonban egyes üzletrészeket a többiekétől eltérő tagsági jogokkal ruházhat fel. Amennyiben a tagok szándéka erre irányul, úgy a külön jogok meghatározása és rögzítése a társasági szerződésben lehetséges és szükséges. Ebből következik, hogy az egyes tagok külön jogai, amelyek csorbításához egyhangú taggyűlési határozatra van szükség, kizárólag olyan jogosítványok, jogok lehetnek, amelyek a Gt. alapvető rendelkezéseitől eltérően nem az üzletrész mértékéhez egyenlően igazodnak, azaz nem a tagok részére egyenlően biztosított alanyi tagi jogosítványok, hanem attól eltérő, az üzletrész, a törzsbetét nagyságától eltérő és azzal arányban nem álló, a Gt.-ben rögzítettekén kívüli és a többi tagétól eltérő többletjogosítványokat jelentenek. Míg az ugyancsak egyhangú döntéshozatalt igénylő és ugyancsak a társasági szerződésben rögzítendő további tagi kötelezettség, annak növelése a Gt.

111. § (1) és 119. § (1) bekezdését követve ragadható meg, azaz azon tagi kötelezettségekben, amelyek a korlátozott felelősségű társaság tagját a Gt. szerint egyedül terhelő törzsbetét szolgáltatásán kívüli, társasági szerződésben nevesítendő további feladatok. Ezért a felperes érvelésével a keresettel támadott határozatok egyike sem érintett külön tagi jogosítványt, illetve kötelezettséget, amelyhez egyhangú határozatra lett volna szükség.

Az elsőfokú bíróság az alperes álláspontját osztotta, amely szerint a könyvvizsgáló bevonásával kapcsolatos kisebbségi tagi jogosítvány, valamint a tagot megillető iratbetekintési jog és annak eredménye, illetve a megindítható törvényességi felügyeleti eljárás léte is független a Gt. 141. § (2) bekezdés a), o) és s) pontjaiban szabályozott, kizárólagos taggyűlési hatáskörök gyakorlásától és határozatok meghozatalától.

Végül hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a társasági határozat felülvizsgálatával kapcsolatos, a Gt. 45.§-a és 46. § (2) bekezdése alatt szabályozott bírósági jogkör kizárólag jogszerűségi felülvizsgálatot jelent. A bíróság a társasági határozat gazdasági-célszerűségi felülvizsgálatára nem jogosult s a határozat tartalmi megfelelőségét sem kontrollálhatja, ekként sem a taggyűlési határozattal elfogadott beszámoló valóságnak megfelelő voltát, sem a tőkeemelés indokoltságát nem vizsgálhatja.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Érdemben fenntartotta az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett álláspontját a két azonos időpontra összehívott taggyűlésre, a 2009. szeptember 28. napján meghozott taggyűlési határozatok jogszabályellenességére, és ebből adódóan a perbeli taggyűlésen irányadó szavazati arányokra vonatkozóan. A zárlat tekintetében kifejtette, hogy az elrendelt biztosítási intézkedés és zárlat nem csupán a tulajdonosi jogok alapján való rendelkezési jogot van hivatva akadályozni, de azt is, hogy ezen szavazattöbbség alapján érvényes határozatok meghozatalát kezdeményezhesse a másik tag, hiszen a felperes polgári jogi igénye nemcsak arra vonatkozik, hogy kisebbségbe került, hanem arra is, hogy a törvényes működés érdekében meg lehessen akadályozni, hogy K.K. érvényes szavazatokat adhasson azon 25 %-os üzletrész megszerzésére hivatkozással, melynek megszerzési módja kétséges. Figyelemmel arra, hogy a 2009. szeptember 28-i taggyűlésen történtek kerültek a büntetőeljárás során megkérdőjelezésre, álláspontja szerint nem csupán a zárlat elrendelése és annak bejegyzése az, ami befolyásolja a történeteket, hanem önmagában 2009. szeptember 28-i időpont és ezen időponthoz kötött rendelkezések. Ebből következik, hogy a 2009. szeptember 28-át követő minden olyan határozat, amelyet K.K. többségi szavazatával hoztak meg a felperes ellenében, megalapozatlanok és jogszabálysértőek, mint a jelen perbeli határozatok is. Arra is hivatkozott a fentieken túl, hogy a törzstőke emelés nem történhetett apport szolgáltatásával, hiszen tényleges törzstőke befizetés nem történt, amely fiktív törzstőke emelést jelent.

Hangsúlyozta, hogy a gazdasági társaságok törvényes működésének szükségessége nyilvánvalóan az alapja annak, hogy a jogalkotó a taggyűlési

határozatok hatályon kívül helyezése érdekében jogszabályt alkotott és lehetővé tette a bírósági felülvizsgálatot. Abban az esetben, ha ezzel ellentétes megfogalmazás valósul meg, úgy nyilvánvalóan a jogalkotó akarata nem érvényesülhet és így a jogszabályok megalkotásának nincs semmi értelme.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helytálló jogi következtetéssel és megalapozott indokolással utasította el a felperes keresetét.

A fellebbezés olyan új tény vagy bizonyítékot nem tartalmazott, amely alkalmas lett volna az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatására vagy eltérő jogi következtetés levonására adott volna alapot. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetében megjelölt valamennyi érvénytelenségi ok tekintetében részletesen kifejtette jogi álláspontját, amelyet a másodfokú bíróság teljes terjedelmében osztott, és amely a lentebb írtakon túl a fellebbezés alapján sem szorul kiegészítésre.

A fellebbezésében a felperes az 5/2010. (06.21.) számú határozat jogellenességére azon az alapon is hivatkozott, hogy tényleges törzstőke befizetés nélkül K.K. többségi tulajdont nem szerezhette, mert ez fiktív törzstőke emeléssel járna.

E körben rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a Gt. 45. § (3) bekezdésében megállapított szubjektív, illetve objektív határidők lejárta után előterjesztett újabb érvénytelenségi okok figyelembevételére esetén a törvényben meghatározott határidők értelmüket veszítik, ezért azokkal a bíróság érdemben nem foglalkozhat (Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.289/2010/5.; Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.070/2010/6.; 16.Gf.40.112/2004/4.; 14.Gf.40.282/2011/5.). A felperes ezen érvénytelenségi okra történő hivatkozása tehát elkésett, érdemben nem vizsgálható, ugyanakkor megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes ezen hivatkozása is megalapozatlan, mivel a tagi kölcsönből származó követelésnek nem pénzügyi hozzájárulásként történő rendelkezésre bocsátását a Gt. szabályozása nem zárja ki (Gt. 13. § (2) bek., 118. § (1) bek.; BDT 2008/1821.).

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, perköltsége ezért a másodfokú eljárásban nem merült fel, így ebben a kérdésben a Fővárosi Ítéltáblának nem kellett határoznia.

Budapest, 2011. év október hó 27. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági tisztviselő